

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:
Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ:
Օտարաբաղադրացիք դիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция «Мелк»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և առաւօրեայ):
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լիզուով:
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
ուրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՂՄԻՑ
Խնդրում ենք մեր բաժանորդներին վերջապէս ուղարկել մեզ իրանց վրա մնացած ապաւինները:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Նուրուզ: Նամակ Շամախու: Ներքին լուրեր: ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: «Русский Купец» լրագրի և ՊՕՆ-ի թղթակցութիւն: Արտաքին լուրեր: ԽՍՈՆ ԼՈՒՐԵՐ: — ՀՆՈԱԳԻՆՆԵՐ: — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Ֆրինկո Բալարան:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՆՈՒԹԻՑ

Հոկտեմբերի 8-ին
Նուրուզ գաւառում ժողովրդից պարագայները ընդհանրապէս 10 տարի առաջ էլ չեղանկարծութեամբ Այս ժամանակ եւրոպացիք խմբերով Նուրուզ էին մտնում և երկրի արտաքինութիւնը արգասաւոր բերքից մեծ քանակութիւնով դուրս էին տանում, այն երջանիկ ժամանակներում թէ գնողը և թէ վաճառողը փոխադարձաբար ուրախ էին: Օրինակ՝ եւրոպացիներ ուրախ էր լինում իր գնած թանկագին շերամով, որից եւրոպայի յաջող արտաբերութիւն չուներ, իսկ նուրուզներ ուրախ էր լինում, երբ իր աղքատ գրպանը ոսկիներով էր լցվում: Եւրոպացիներին ծանօթ Նուրուզի այսօր շատ հազիւ է ընդունում իր գրպանը հարստացող թանկագին հիւրերին, այդ պատճառով էլ չեղանկարծութեամբ երեսից ընկաւ և հետեւաբար ժողովրդից աղքատացաւ:

1883 թվ. արշալոյսը, ըստ երևոյթին, ուրախ ժողովանքով բացվեց նուրուզում համար. չեղանկարծութեամբ առաջինը նուրուզեց, որ կարծես կամուրջն ունէր Նուրուզ երջանիկ օրերի դուռները բանալ եւրոպացու առաջ: Բայց եւրոպացի չէր կար. տե-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՖՐԻՆԿՈ ԲԱԼԱՐԱՆ

Օղբ կրակ է դարձել, այրում է, ինչպէս չիկա-ցրած երկաթ, նա համարեա թէ պղծացել է և վերջում է առանձին բեկորներով, որոնք թափանցում են թղթերի մէջ և սրի նման կտրա-տում են:
Ձիւները վաղել չեն կարողանում. նրանք ըն-թանում են դանդաղ կերպով, աշխատելով ճա-նապարհ բաց անել ձիւնի միջով, օդի և հողմի միջով: Ձիւնը դարձել էր մի տարր, որը պատ-գործողութեան մէջ, բնութիւնը պարզում, սառ-չում է: Մենք ինքներս տրեւ զինչ չենք, եթէ ոչ, առանձին մասնիկներ ընդհանուր սառնամա-նիքի և քարացման. դադարում են ապրել, առանց մտնելու, առանց լուծվելու: Այդ բոլորներում հասկանալի է լինում, թէ ինչպէս ձիւնը կարող է իր տակին թաղել ամբողջ աշխարհը: Նրա սառցային կեղեկ տակ ահալին փեղեր, հսկայա-կան մամոնայները պահվում էին ամբողջ դարե-րով, երեւի մեր գիտականների ճաշվայ խնձորի համար: Մտաբերում են ցլերի հոգեւոր խնձորե-ր և ձիւնաղբիւր է դառնում: Առհասարակ ձեզ տիրում է մի տեսակ ձիւնաղբիւրութիւն: Չէ որ խողանքը գրգռում է ձիւնը, իսկ ցուրտը սառ-սափելի կերպով խողցնում է, անբնդատ և անզու-կերպով խողցնում է: Ասում են, խը-

դացի վաճառականներից շատերը մեծ քանակու-թեամբ աղանաւոր դնեցին թանկագին շերամը, բայց մեծ վնասների տակ ընկան: Կան վաճառա-կաններ, որոնք գործունէութիւնից զրկւել այսօր դադարած են: Ինչ անէ վաճառականը, երբ մուր-հակով վերառած պարտքի ծանր տոկոսի կէտն էլ չէ աշխատում... Ընդհանուր յուսահատութիւն է տիրում:

Միթիթարական բանը միայն այն է, որ Նուրուզի ժողովուրդը, եթէ նիւթական զրկանքով նեղվում է, բարոյական հարստութիւնով էլ միթիթարվում է: Նուրուզ իր հարուստ և վաճառաշահ ժամանա-կում ունէր հագեթը ուսումնարան լոկ անունով. այսօր երկու սեռի մանուկները համար ունի ու-սումնարաններ նպատակին ծառայելու բոլոր յար-մարութիւններով, որոնք պահում են իրանց մէջ 300-ից աւելի աշակերաններ: Նուրուզի բաղձմանայ քերական հոգեւոր ուսումնարանը, առաջին անգամն է, որ կանգնում է իր անուան յարձրութեան վա-յել աստիճանի վրա: Ուսումնարանների ծախքը մեծացել է, բայց աշակերտաց թիւն էլ աւելացել է, սաղմոս ու նարեկ անդիւր իմացող հայր տու-րերի հետքը Նուրուզ հեռացել է. տիրա-ցու խալիֆաների անունը ուսումնարանի վա-տակարանից ջնջվել է, որոնց տեղ կանգնել են անհամաստ բարձր արժանաւորութիւն ունեցող-ներ, բարեխիղճներ, սրտացաններ ու հոգատա-րներ: Ուղիղ որ լաւ ժամանակներ ենք ապրում, վարդապետ, վարժապետ և ժողովուրդ համերաշխ ենք տեսնում: Չար լեզուները ի դուր են ասում թէ ուսումնարանների դռները շուտով կը փակ-վին մասնականի առաջ. գեր. Սաթուհեանցի վրա, ուրեմն, ի դեմք է մեծ յոյս դրված. նա, որ ամէն միջոց գործ է դնում իր ժողովրդի երևից խել տղիտութեան վարպետը, փրկել իր հօտը, միթէ այս պարագաներում անտարբեր կը մնայ. նա կը թողնի արդեօք, որ իր սիրած ժողովրդի մասնակցները հեռանան ուսումնարանից և իր, որոնց գոյութեան հետ հայր տուրը ինչն էլ կապ-ված է: Ոչ, այդ ոչ չէ հաւատարմ ժողովուր-դը անբերկրի է և ուսուցչական խմբի աշխատա-

տղանքից կեղտակած-մեղանդները փռչում են, կենդանանում են: Բոլորը սառչում է: Մտքերը փոխարկվում են սառցային լուսաների, սառցային կեղեկով ծածկվում է հողին, արիւնը ընկնում է, ինչպէս մոլորի: Դադարում են քեղ հաշիւ տալ քո մտքերի մասին, դադարում են զգալ մարդկայ-նաբար. բարոյականութիւնը և քրիստոնէական առաքելութիւնը դառնում է նոյնպիսի մատա-խուղ, որը, սառչելով, կպչում է մաղերից: Որքան բարկանում ենք մենք, երբ միևր դարկում ենք պատի մէջ և նա չէ հնազանդվում մեզ, մենք պարզապէս ենք մոռնի մի հարուստով խորտակել նրա զիւրարկը. մենք չպարտում ենք անկիւնի մէջ նեղ հոշիւր, կարգաւոր նրա վրա և ամենաե-ռանդոտ հայդոյանքներ: Իսկ այստեղ մենք մա-քառում ենք կեանքը համար և այդ կեանքը կա-տարում ենք համբերութեամբ, լուսնեամբ, հնա-զանդութեամբ և համարեա սառնաստորութեամբ: Այն կեանքը, որ այնքան թանկ էր մեզ համար, պարզ է մեր մէջ. մենք դարձել ենք քար, սա-ռույց, և մէկ աւելորդ սառած պղծակ տարիքի կոխի մէջ: Այնպէս ես դնում քո սեփական բաղ-կերակի դարկին, որպէս թէ ուրիշին լինէր: Սպի-տակ վարպետը բաժանում է մեզ ձիւններից, այդ բոլոր մէջ սահնակը նոյն բանն է, ինչ որ է նաւակը առանց զեկի և առաջատուի, չը դի-տես, ուր է տանում նա քեզ:

Գիշերային պահում թուղթերը կամաց—կամաց կծկվում են: Ձիւնները նորից սկսում են փռնալ, ահա խորատուղթեան նրանք— և նրանց մէջքը ծածկվեցաւ ձիւնի խաւով: Ձիւնի մեծ պատուա-նները դեռ շարունակում են ցած ընկնել, թէև արդէն մի կանգնալով ծածկել են փռները. բայց այժմ հնար կայ աչքերը բաց անելու և զգում են,

սեր բնաւորութեան վրա, թէ նա էլ աւելի կաշ-խատի վարդապետի և ժողովրդի նրանց վրա զը-րած յոյսերը արդարացնել և նրանով ուսումնարա-նի համար աւելի արդիւնքների դռներ բանալ: Մի համեստ խնդրեով էլ համարձակվում են հրապա-րակաւ գեր. Սաթուհեանցի ուշադրութիւնը հրա-ւիրել քաղաքի քահանաների վրա:

ՆԱՄԱԿ ՇԱՄԱԽՈՒՑ

Հոկտեմբերի 21-ին
«Ուսումն է մեր յոյսը, նա պիտի լինի մեր վեր-քերը դարմանող հմուտ բժիշկը», ասեց մէկ երե-ւելի գիտնական: Վերջին ժամանակներս ընթեր-ցանութիւնը մեծ զարկ տուեց մեր երիտասարդ խմբին, նա այժմ հասկանում է ամեն բան, կարողա-նում է որոշել սեւ տպիտակից և բարին—չարին: Երա-զիրը նրա առօրեայ նիստուկացի ընկերն է: Նա ա-ռանց լրագրի կարդալու չէ կարող անցկացնել գոն մի շաբաթ: Երիտասարդութեան մէջ կայ հարուստ և աղքատ դասակարգ. աղքատը, որի կարողութիւ-նից վեր է լրագրին գրվելու, աշխատում է կարո-ղութեան չափ չը թողնել լրագրի թարմ համար-ները առանց ընթերցանելու. նա բոլորովին չէ յաւատարմ, որ իր կարողութիւնից վեր է լրա-գրի ստանալը, այլ աշխատում է, որ և ինչ կեր-պով, ձեռք բերել նրա թերթից և օգտվել պա-րագ ժամերում: Երիտասարդը անչափ ուրախա-նում է երբ տեսնում է իր լրագրի թերթիցը, նրա աչքերը մէկ ուրիշ տպագրութիւն են տեսնում, ու արագ-արագ թերթերը բացելով, նրա բովան-դակութիւնն է աչքի անցկացնում: Կարողում է նա ուրախ-ուրախ, ու երանի տալիս խմբակին ու գրողներին, որոնք գիշեր ցերեկ անընդ-հատ շոր ափով վրա աշխատում են ժողովուրդը դար-թեցնել տղիտութեան քնից: Այս, քանի-քանի մարդիկ արհեստաւորներ, ծառայողներ, վաճառա-կաններ և շատ ուրիշներ անվրդով նստած իրանց տանը աշխատիլ ամեն ծայրերից համբաւներ են

թէ որպէս շարժվում են դէպի առաջ: Փոթորիկը, երեւի, մեղմանում է, միայն երբեմն կրկին ձայն է արձակում և ճշգրիտ պտղովում է ձիւնի մէջ: Գորշագոյն մառախուղը, գորշագոյն մոխրի նը-ման, սփռվում է երկրի վրա: Ո՞րտեղ ենք մենք: Ամեն ինչ ձիւնով ծածկված է, չէ երևում ոչ ճանապարհ, ոչ խոտի դեղ, ոչ փայտեայ խաչ: Կան իմանում որտեղ են ընկած. ձիւնները, մինչև կուրծքը թաղված ձիւնի մէջ, դանդաղ առաջ են գնում, իսկ հեռուից դեռ հայտնում են մեղ անհե-տացած փոթորիկի հատուկ տարած ձայնները: Մենք կանց ենք սառնում, հրէան մարդկով աւելում է ձիւնը իր ձիւնների վրայից: Մեր մօտով թռչում են երկու աղաւաններ, հազիւ շարժելով իրանց սե-թեթերը: Նրանք կուրծքում են ձիւնի մէջ: Ձիւնները գնում են աւելի արագութեամբ. ձիւնային տա-րափը նուազում է, օդի մէջ տիրում է աւելի խո-նաւորութիւն, բայց մղանից հեռու դեռ են ծած-կված է ձիւնով: Մենք լէշրի հետ խորհուրդ ենք անում:

Դամանում է երկնային միջին, ամպոնած չա-մանաղը, որը աւելի և աւելի չըքտաղանում է մեզ—ահա և գիշերը: Հրէան մարդկով է ձի-աներին, նրանք աքացի են տալիս և շտապե-ցնում են իրանց քայլերը: Հորիզոնի վրա նըշ-մարվում է կարմիր զօր, մենք չուեւ ենք տալիս գէպի այն կողմը: Կարծես թէ, կարմիր լուսնի ընկաւ դիտել վրա և հանգչում է ձիւնի մէջ. նրա լոյսի մէջ երևան են գալիս միջին ստուերները: —Դրանք շինարար պահապաններ են թղթերի-նների փորթիկ անտառի մօտ, —ասում է լէշը, — իսկ անտառի միջև կողմին մէջ և Տուրաւա: Անտառը երևում էր ինձ միջին պարսպի նման, տեղ-տեղ լուսաւորված էր նա ահալին խորոյով,

կարողում, ու երկար կեանք ցանկանում նրանց, որոնք աշխատում են այդ համբաւները որքան կարելի է արագ հաղորդել հասարակութեանը:

Քաղաքի երկեսու զարդը ունի այժմ մատե-նադարան, որը 1000-ից աւելի գրեանք ունի: Նա ստանում է հայոց հրատարակչող պարբերական բոլոր թերթերը:

Անցեալի վրա ոչինչ չեմ կարող ասել, միայն ներկայումս, չնորհիւ մի քանի պարոնների, փոտա-ւորութիւն կայ շարժվալ մէջ երկու օր անդա-մական ժողովներ նշանակել, ուր գլխավորապէս պի-տի կարգադրվեն լրագրներից զանազան յորուածներ և քննութեան ենթարկվին զանազան գրութիւններ և զանազան գրքեր: Այս միտքը, որ սկսել են ի-րագործել մատենադարանի յարգելի քարոզողները՝ կարող է երիտասարդ անդամների մտաւոր զար-գացմանը ու դաստիարակութեանը մեծ զարկ տալ: Ի սրտէ ցանկանում ենք յարգելի պարոննե-րին յաջողութիւն այդ գործում:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՆԵՐՔԻՆՆԵՐ մեզ գրում են հետեւեալը: «Երեւա-նեան նահանգի արեւելեան կողմում, 20 վերստ հեռաւորութեան վրա, գտնվում է Զառ գիւղը, որ պատկանում է Զ. և Ա. Մարգարիտային: Այդ գիւղը ունի 120 տուն բնակիչներ, որոնցից 50 տուն հայ-լուսաւորչականներ են և 70 տուն թուրքեր: Այդ 50 տուն հայ բնակիչները Պարս-կաստանի հայ գաղթականներից են և շատ աշխա-տել ու խելոյ ժողովուրդ են. չը նայելով դրանց սակաւթիւն լինելուն, մեծ օգուտ են տալիս ի-րանց դիւղատերերին: Բայց վերոյիշեալ գիւղի բնա-կիչները շատ անբաւական են դիւղատերերից և մասնաւոր այդ վերջինների ծառանքից, որոնք անդուժ կերպով են վարվում դիւղացիների հետ: Այդ գիւղը վարչութեան կողմից նոյնպէս վատ դուռ-թեան մէջ է գտնվում, որովհետեւ գիւղի սուղիան և տանուտէրը փոքր ուսմիկներ ստանալով և շատ

որի կրակը պահպանում է պահպանին նրա ստորոտում:

Խորոյից հեռուից երևում է որպէս մի հրեղէն կիսաբոլորակ, հողմը, տառանկելով թղթերից, քշում էր բոցը դէպի անտառի կողմը. ծովը դան-դաղ կերպով մուտք էր գործում նրա մէջ, կմխ-վում էր ծառերի վրա և անհետանում էր: Ձիւնը և պայծառ գոլորշին տնկված էր խորոյի շուր-ջը. մարդիկ ուրաւակամներ իման պտղովում էին նրա մէջ: Հրէան ձայն տուեց նրանց: Մէկը մօ-տեցաւ մեր սահնակին:

—Դա Ֆրինկո Բալարանն է,—ասաց ինձ լէշ-ը:—Դաք չէք ճանաչում նրան, նա պաշտօնա-թող գիւնուր է:

Բալարանը դաշտային պահապան էր Տուրաւեան համայնքի մէջ, որտեղ վայելում էր առանձին յարգանք և ընհանուր հաւատարմութիւն: Ինձ շատ անգամ էր պատահել ընկ նրա անունը, բայց մին-չև այդ ժամանակ չէր յաջողվել աւելի մօտ ծա-նօթ լինել նրա հետ, այդ պատճառով ես մի ա-ռանձին հետաքրքրութեամբ նայում էի նրա վրա: Նրա բարձր և վայելչակազմ հասակը, աղքատ դը-լուրը, հաւատարմաշատ շարժանքները իսկոյն իմ վրա ախարժելի տպագրութիւն գործեցին: Ես հասկացայ, որ տեսնում եմ իմ առջև մի մարդ, որ ունի կամքի նշանաւոր ամբողջութիւն: Նա քա-ղաքավարի կերպով զլուխ տուեց ինձ, բայց ա-ռանց իրան որ և ինչ կերպով ստորացնելու:

—Երեւում է, ոչ անկաւ նեղութիւն էք կրել բոլորից,—հարցրեց ինձանից, նայելով ձիւնների վրա:—Լաւ կատարեց կառաւարդը իր պարտաւո-րութիւնը:

Նա խօսում էր ինչպէս մի ասպետ, որի մօտ մտնում են ուղեգնացողներ և ժամանակ, խօսում

Հրատարակողը պարտավորված չէ լինել իրանց կուսմանը անպարտադիր դրածորով զբաղվելու և զբաղվելու օրինակները հետևելու, միայն մեկ հին եկեղեցի ունի, որի մեջ միայն ամբողջ երեք ժամ չորս անգամ է լինում ժամանացութիւնը, չէ՛ նախ յելով որ քահանայն չառ խեղճը և գովելի բարը ու վարքի տէր մարդ է ։

ՀԱՄԱՍԻՈՒՅՑ մեկ դրում են հոկտեմբերի 21-ից հետևանքը ։ Սրբաբան անաթ քաղաքումս սաստիկ փոթորիկ պատահեցաւ ։ Ինչպէս պատմում են այդ փոթորիկից գիտելուով սպանվել են շատ անասուններ և երկու մարդ ։ Մի քանի օրից յետոյ փոթորիկը կրկնվել է երկեղեցիս ժամի 6-ին ։ Իսկ գիշերը ձիւն էր եկել, ծածկելով քաղաքը շրջակայաները անգիտակ առանձնով ։

ՍՈՒՐԻԱՄԵՏ մեկ դրում են որ այդտեղի հայոց դպրոցը անապահով է, երեսները դալիս են ուսումնարան ուսուցիչով, շատ անգամ գիրք էլ չունեն ուսում առնելու համար, իսկ Սուրամի ունեւորները չեն էլ մտածում դպրոցին օգնելու, այլ չապշուր են իրանց փողերը ընկնելով, կամ հարսանիքներին ։ Միայն Սուրամի դպրոցում 45 աշակերտ կայ և 42 աշակերտուհի ։

Մեկ դրում են Եւսէի քաղաքից որ պ. Աւետիս Ղարաբեկեանց, իր հանգուցեալ ամուսնու յիշատակին հոկտեմբերի 200 բուրջ ժողովրդի կրթութեան դրոշմին ։ Այդ դրամարկից 100 բուրջ Եւսէի հայոց օրիորդաց դպրոցին, իսկ մնացած 100 բուրջ, հայոց Բարեգործական ընկերութեան Եւսէի բաժանմունքին ։

«Кавказъ» լրագրի № 239 մէջ տպագրվեցաւ մի հետաքրքիր յօդուած Թիֆլիսում կենտրոնական վաճառանոց հաստատելու անհրաժեշտութեան մասին ։ Մենք կաշխատենք ծանօթացնել մեր ընկերացիներին այդ յօդուածի բովանդակութեան հետ ։ Թոշուածագիրը կարծում է որ այդ տեսակ կենտրոնական վաճառանոցի համար ամենայնպէս անհրաժեշտ է Թիֆլիսում Կովորցիայի փողոցի վրա գտնվող Արծրունի եղբայրների քարվանդարայի ներքին յարկն է, որտեղ կայ ընդարձակ գաւթի, բազմաթիւ խանութներ, մշտական ջուր և անմաքուր թիւնների արտահանման համար խողովակներ ։

Անցեալ կիրակի, ինչպէս իմացանք, վատ եղանակի պատճառով, չէ կայացաւ Թիֆլիսի Վանքի մայր-եկեղեցու մասնակաւն պարտիզի հանդիսաւոր բացումը ։ Մենք լսեցինք որ այդ բացումը լինելու է առաջիկայ կիրակի օրը, հոկտեմբերի 30-ին ։ Մանկական պարտեզը գտնվում է օրիորդ Մարիամ Մամիկոնեանի կառավարութեան ներքոյ ։ Օրիորդը արդէն յայտնի է մեր մանկավարժա-

էր նոյնքան քաղցրութեամբ, որքան և յարգանքով ։ Իր ձեռքի չնորայի շարժումով հրաւիրեց ինձ մօտենալ խորոյկին ։

—Ձեր ձիւները յոգնել են, քրտնել են,—ասաց նա,—իսկ գիշերը մթին է, ձեզ պէտք է հանգստանալ ։

—Մենք այսպէս էլ մտադիր ենք անել,—պատասխանեցի ես, զգալով սաստիկ ցանկութիւն ծանօթանալու այն մարդկանց հետ, որոնք նրա տանիքին, հետ ։ Երբ ինձ տանում էր նա ձիւնային կոյտերի մօտով, նրա առջև վաղեցի մի պատանի ։ Բաշխարանը վարում էր նրա հետ փաղաքշահութեւ, ընդշտեմամբ փայփայում էր նրա գլուխը, և այդ բոլորով նա ինձ երեսայ մի բոլորովն ուրիշ մարդ ։ Ես հասկացայ, որ միանգամայն զոտար էր նրան ծանաչել ։

Խորոյկի մօտ նստողները, տեսնելով ինձ, վեր կացան ։

—Ի՛նչ էք անում այստեղ, հարցրի նրանց ։

—Յօդուն էլ նայեցին Բաշխարանի վրա ։

—Այսօր նշանակված է ժողով Տուրաւայի պարտի մօտ,—պատասխանեց նա բոլորի փոխարէն, —այնտեղ կը հաւաքվին հարեան կառուածատէրները և ուրիշ ընկացիներ, անտարակոյս, առանց լրտեսների ևս չի լինի ։ Մէկ ուրիշ էլ կը յայտնվի առանց անցարդի ։ Շատ կարելի է, մի օր և իցէ բան լսի կընկնի ։ Ահա ձեզ բոլոր պատմութիւնը ։

—Մենք այստեղ հսկում ենք,—ասեցինք պատանին ։

—Ո՞ր բուրջի մէջ ։

—Կատարում ենք մեր պարտաւորութիւնը,—պատասխանեց զինուորը,—եթէ ձիւնի անտու-

կան նեղ շրջանում որպէս եռանդաւ, հասկացող և աշխատասէր վարժուհի ։ Մէկ պատմեցին որ նա իննսէ էլ այժմ յիշեալ մանկական պարտեզը իր սեփական նիւթական միջոցներով գետնից զրոյցը վանքի մայր-եկեղեցուն կից գտնվող իր սեփական տանը ։ Դեռ ևս հասարակութիւնից կամ եկեղեցուց հիմնադր օրիորդը ոչինչ նիւթական օժանդակութիւն չէ ստացել ։ Եթէ ստուգվի այն լուրը որ յիշեալ մանկական դպրոցի բացումը լինելու է առաջիկայ կիրակի օրը, մենք դառ մասին դարձեալ կը հաղորդենք մեր լրագրի վաղվայ համարում ։ Մանկական պարտեզը գտնվում է Վանքի մայր-եկեղեցուն կից № 5, Մամիկոնեանների տանը ։

Մենք արդէն հաղորդեցինք մի ընկերացիներին, որ շաբաթ օր, հոկտեմբերի 29-ին, լինելու է Արծրունի թատրոնում մի կոնցերտ յօդուած Թիֆլիսի երկրորդ կաթիլական գիմնազիայի արքայապետների ։ Այժմ յայտարարութիւններից իմանում ենք, որ կոնցերտին մասնակցելու են տիկին Կուլարթի, օրիորդ Կրիմա, պ. պ. Գորսկի, Կրիմա, Կորգանով, Օպոլինսկի և Բատով ։ Տեղերի գները հետևեալ են ։ Լոժաներ 10 բուրջ, բազմաթիւներն առաջին կարգի 5 բուրջ, երկրորդ կարգի 4 բուրջ, երրորդ, չորրորդ և հինգերորդ կարգերի 3 բուրջ, արժուներ առաջին, երկրորդ և երրորդ կարգերի 2 բուրջ, մնացածները 1 բուրջ ։ Իսկ գալիքին 30 կօպէկ ։ Տոմարները կանխապէս կարելի է ստանալ պ. Լանկոյի երաժշտական մեթոդիստին, իսկ Դոնցէթի երկերին Արծրունի թատրոնի կառավարին ։

Մեկ դրում են ՀԱՄԱՍԻՈՒՅՑ որ այդտեղ յաճախ պատահում են առաքակութիւններ ։ Առաքակները թուրքեր են լինում ։ Օրերումս մի տուն և մի հացթուխի խանութ են կարել ։ Առաքակի տեղը շատ արքայապետ է, անցեալ տարի էլ նրան կողոպտեցին առաքակները ։

Կտամ ենք, որ քաղաքի մէջ բացվելու է մի նոր ծխական ուսումնարան ևս, չնորհի քանիսն անցեալ եկեղեցու երեսփոխան պ. Գ. Աբիմանյանը, որը ցանկանում է եկեղեցու եկամուտներից մի մասը յօդուած չբաւոր տղայաց կրթութեան դրոշմը ։ Մեր ստացած տեղեկութիւններին նայելով, այդ ուսումնարանում դաստաստութիւն անելու են Ներսիսեան դպրանոցի երկու վերակացունքը պ. պ. Կիւմարեան և Տէր-Պարտեան, իսկ ուսումնարանը տեղադրվելու է Զրկինաց եկեղեցու դաւթում նորաչէն սենականի մէջ ։ Այս վերջին հանգամանքը մեզ շատ է դարձացնում, ի նկատի առնելով մեր միւս թաղերի կարգաւոր ուր հայերը խմբված են ։ Եթէ պ. Աբիմանյանը ցանկութիւնը

մէկին աչքից փակցնելու եւ լինենք, այսու անհրաժեշտ գիտենք, որ մեր տեղում կանգնած ենք եղել ։

Երեւում էր, նա ամենակն չէր հասկանում, որ տարբերի կուր և վտանգը կարող էին արգելել նրան կատարելու այն, ինչ որ համարում էր նա իր պարտաւորութիւնը ։ Այդ շատ դարձեալ էր ։

Նա բռնեց ձիւնների բաշից և նրանց բերեց կրակի մօտ, յետոյ սահնակից դուրս քաշեց անք վերակը, տարածեց աւազի վրա, հրաւիրելով մեզ նստել նրա վրա ։

—Գնա՛նք չոր է,—հաւատացնում էր նա ինձ, —սկսեալ առաւօտից մենք վառ ենք պահում այդ կրակը, որի վրա կարելի է խորովել մինչև անդամ մի ամբողջ կոյ ։

Իրաւ որ, խորոյկի չորջրը, մի քանի քայլ հեռաւորութեամբ, գետինը ծածկված էր տաք աւազով ։ Բոցը բարձրանում էր ուղիղ դէպի վեր և հազիւ դուրս էր հոսում այն շրջանակից, որի մօտ հանգստանալու համար նստած էինք մենք ։ Չիւնային պատառները իջնում էին նրա վրա, ինչպէս արծաթեալ թիթեաներ բարձր ընկած թիւերով ։

—Պարտեանը Զաւալցից, շատ հաւանական է, որ կը գնան Տուրաւա,—նկատեց պատանին ։

—Անտարակոյս,—ասեցի ես,—գեղեցիկ կնիկները միշտ հաճութեամբ են մասնակցում դաւադրութիւններին մէջ ։

—Տիկինն էլ կը գնայ,—հարցրեց հրէան, մատնեւ դարձելով զինուորի ուսուցիչին ։

—Ես ի՛նչ գիտեմ,—պատասխանեց նա, և զրկնով մի անպիսի շարժում դրոշմեց, որ շատ նման էր ձիւն, որ ցանկանում է քշել ձա՞քացնող ձանձին ։ Այդ միջոցին նրա աչքերում փայլեց մի ինչ-

բարիք անկէ և չբաւոր տղայաց, ինչ հարկ կայ թողնել չաւարար և ուսումնարանը տեղադրել մի թաղի եկեղեցու դաւթում, ուր արդէն մի ուսումնարան կայ հանդերձ մանկական պարտեզի ։ Նա մանաւանդ, որ այդ թաղի հայերի թիւն էլ մեծ է ։ Այն ինչ Հաւարարում կարօտութիւնը շատ մեծ է ։ Միւս կողմից էլ մանկական պարտեզի սաները պէտք է գրկվեն դաւթի մէջ ազատ խաղալու և թերեւ բոլորովն այլ սովորութիւններով տղայաց դրացիութիւնից մնա էլ ունենան ։ Արդեօք թեմական վարաւանի կարգադրութեամբ է այս, թէ նրան բոլորովն անպայտ է ուսումնարան բանալու հանգամանքը ։ Մեր առած տեղեկութեան համաձայն, պ. Աբիմանյանը բացանկիւր պատմարանը ժամանակաւոր է լինելու, մի երկու տարով, մինչև Գաղիցեց եկեղեցու դաւթում շինուկը լինէր թէ հաւարարացեց օգնել և թէ աւելի արժան գնով այնտեղ ուսումնարանի համար աւելի յարմարութիւններով բնակարան վարձել ։

ԱՐՏԱԹԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

«РУССКІЙ КУБЕРЪ» ԼՐԱԳՐԻ Կ. ՊՈԼՍԻ ԹՂԱՎԱՅՈՒԹԻՆ

Սուլթանի և լորդ Կիւնթերինի տեսակցութեան մասին անգլիական լրագրիների հաղորդած տեղեկութիւնները հակասում են այդ առաքակայի տեղիքով իմ ձեռք գրած տեղեկութիւններին ։ Բայց ես այնու ամենայնու պնդում եմ իմ հաղորդած տեղեկութիւնների ճշգրտութեան վրա, որովհետեւ ես այդ տեղեկութիւնները ստացել եմ թիւրք քաց հաւատարմ աղբիւրներից ։ Անգլիական լրագրիների Կ. Պոլսի թղթաւիցները երբեմն ստիպված են լինում յարմարվել իրանց զեւպետութեան հայացքներին, նրանք այժմ ևս նոյնպէս վարվեցին ։

Թիւրքաց միւնիստրները գանգատվեցան լորդ Կիւնթերինի, թէ նորին գերագանցութիւնը հարկաւոր չէ համարում յարմարվել զիսլոս մատրական սովորութիւններին և աւանդութիւններին ։ Թիւրքայի վերաբերութեամբ ։ Այն մեծ աղմուկը, որ բարձրացրեց լորդ Կիւնթերինի վարմունքը սուլթանի հետ և նորին մեծութեան հետնաւ խօսակցութիւնը, գեապանի Կ. Պոլսով անցնելու ժամանակ, ընդունելութիւնը, որ նորին գե-

որ գաղտնի, անսովոր բան, բայց նրանք իսկոյն յաւանցան դէպի թղթաւիցները բարձրացող ծովը, և նրա դէմքը մնաց անփոփոխ ։

Ամեն ինչ լուռ էր, միայն քանիսն աղմուկ էր բարձրացնում իրակի մէջ ։ Ես թեք ընկայ, սկսեցի զննել ինձ շրջապատող մարդկներին ։

Ես ծանաչում էի այն զինվադու, որը իբրեւ պահպան կանգնած էր անտառի ստորոտում ։ Երբեմն մօտենում էր նա կրակին, ոչ այնքան ցուրտի պատճառով, որքան հետաքրքրութեան համար, որ լսէ, թէ ինչ բանի վրա են խօսում կրակի մօտ նստողները ։ Նրան կոչում էին Մալայի և նրա դէմքը նոյնպէս լուրջ էր, համարձակ էր, որպիսին երբեմն պատահում է զինվադների մէջ ։

Միւսը, որ ինձանից ոչ այնքան հեռու ցցված էր խորոյկի մօտ, անծանօթ էր ինձ ։ Դա մի ուղղութիւն արարած էր մոխրագոյն կարայի մէջ, որի գլուխը հովանու ձև ունէր, վերինը սուր, ներքինը լայն, և նրա վրա հազրած էր տափակ գտակ, սպիտակ ուլաթի կեղտոտ մորթուց ։ Կողքից նայելով նրա վրա, ինձ այնպէս էր թւում, որ նրա երեսը կտրած էր քարոտնի հին խուփից ։ Սուլթանից նշանաւոր էր նրա սուր, երկայն, բարակ և բազմաթիւ թիթե ։ Բերանը, երկի, մնացել էր միւրաթի մէջ, իսկ ծնօտը կորել էր վզի մէջ ։ Նրա անդրին երեսի ծալքերն անգամ այն աստիճան անձուռն էին, որ ինձ երևում էր, թէ ամբողջ դէմքը կծկված լինէր ։ Այդ բնական էր, նրա ստուերը աւելի խոշորացնում էր նրա դժգոթութիւնը, և ձիւնի վրա նկարված էր նա անստիճան ծիծաղելի կերպով ։

Նրա կշարի մէկը պահպանում էր երեսի վրա իւր-

ազանցութիւնը ցոյց տուեց հայկական պատգամաւորութեանը Լօնդօնում, և այդ առիթով ասված խօսքերը գանգատների համար շատ առիթներ տուին Բ. Կրանը ։ Թիւրքաց միւնիստրները լորդ Կիւնթերինին յայտնեցին, որ Մեծ-Բրիտանիայի ներկայացուցիչ այդպիսի վարմունքը սաստիկ վնասում է սուլթանի թէ մահմադական և թէ քրիստոնեայ հպատակների վրա ունեցած վարկին առաջինները, վիրաւորված, հաւատում էին, որ իրանց կառավարութիւնը ընդունակ է լինի պաշտպանել ազգի պատիւը, երկրորդները (այսինքն քրիստոնեաները) իրաւաւարած աւելի և աւելի յայտնում են իրանց զրոհութիւնը ։ Թիւրքաց այդ միւնիստրների խօսքերով, վերանորոգութիւնների մասին այդ պայմաններում օտար պետութիւններին ծնշման հետեանք կը համարվէր և Բ. Կրանը չէ կարող համաձայնվել այդպիսի գրութեան ընգտնել ։ Այդպիսով օսմանն միւնիստրները ենթադրում էին, որ վերանորոգութիւնների իրագործման համար բոլոր դժուարութիւնները առաջանում են ան-

գլխական գեսպանի անկանոն վարմունքից ։ Օսմանեան միւնիստրներին ամեն տեսակ պատրուակից զրկելու համար, լորդ Կիւնթերին ընդունեց նրանց նկատողութիւնները ։ Խական հարցի մէջ չը զիջանելով, նա համաձայնեց ձևերի հետ ։ Այն ժամանակ միայն տարածվեցաւ, որպէս աղբու տեղեկութիւն, որ անգլիական գեսպանը շատ բարեկամ է սուլթանի և նրա միւնիստրների հետ ։ Որպէս հաստատ իրողութիւն պատմում էին որ իբր թէ վերանորոգութիւնների հարցը չէ յարցաւորված և անգլիական թղթաւիցներին ինչպեցիկ գեսպանութեան միջոցով չը խօսել իրանց հեռաղիւններում վերանորոգութիւնների մասին ։ Մինչև անգամ ասում են, որ անգլիական գեսպանութեան մի քարտուղար ուղարկվեցաւ հայոց պատրիարքի մօտ խնդրելու նրան յարմարվել անգլիական գեսպանի դործողութիւնների հետ ։ Լորդ Կիւնթերին իր համաձայնութիւնը այնտեղ հասցրեց, որ ընդունեց ճաշի հրաւերը պալատում, որից առաջ հրաժարվում էր ։ Նախընթաց երեք շաբթի օրը նորին գերագանցութիւնը ճաշել

կան, այդ կայտառ պատանին, միանգամ կուր նրան Մանդոլ անունով, և կարելի էր դրա ընդ նեղ որ նա ծագում էր այդ ցեղից ։ Տուրաւայ միւնիստրները գտնվում է այն կուրի դաւաղ ուր մի ժամանակ թաթարները կրեցին սարսափելի շարդ և անուամ են, որ յետոյ նրանց ձեռքը աւերակ դարձած գիւղերը բնակեցրին թաթար թիւրքերով ։ Նա բաւական կարճ էր, քան թէ թղթաւիցը, բայց աւելի հաստ էր, իսկ նրա գլուխը խիստ ամուր կերպով նստած էր ուսերի վրա ։ Նրա մերկ ծոծրակի վրա երևում էր սարսափելի ուժ ։ Նա պոռկած էր տաք մոխրի վրա ։ Տաղած ունէր քաղաքի անդրապարտը և քաղաքի կիտել, բաց կուրծքով, իսկ մերկ ոտները հանգստանում էին ձիւնի մէջ ։ Եւ քո մէջ, երբեք Մօնթօր, բոլորը շատ վատ կերպով է չինված միայն դէպի դուրս են քարված քո լայն կողքերը և ուժեղ կուրծքը ։ Բայց ինչ որ վերաբերում է քո երեսին կամ այն բանին, որ դու կոչում ես երես, ես տեսնում եմ նրա վրա երկու ողորմելի փոքրիկ ձեղքեր, որոնց մէջ գետնված են քո շարժում և սե աչքերը, տեսնում եմ և ինչ որ անհանելի կնճիւղներ նրանց մօտ ։ Աչքերը նայում են չի կերպով, դէպի ցած, իսկ փոքրիկ թիթե սեղմված է դէպի վեր, պնդելով հետ միասին որոնց ծակերի մէջ կարող էին տեղադրվել երկու աչքերը էր Կիւնթերին եւ գլու, ինչպէս նախանորի մատնի խօսվում է հին առաքիւններ մէջ, իսկ զրուի պատած է մահթուլի նման ամուր, մաղբով, որոնք իջնում են մինչև քո քրծաղի երկայն, այլադակ ականցները ։

(Կը, չարանակվի)

Խմբագիր—Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Типографія Канцеляріи Главнонач. Гражд. час., Лорисъ-Меликовская ул., д. каз.